

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2017. március 1.
(OR. en)

2016/0142 (COD)
LEX 1719

PE-CONS 58/1/16
REV 1

VISA 399
COMIX 821
CODEC 1872

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE A KÜLSŐ HATÁROK
ÁTLÉPÉSEKOR VÍZUMKÖTELEZETTSÉG ALÁ ESŐ, ILLETVE AZ E KÖTELEZETTSÉG
ALÓL MENTES HARMADIK ORSZÁGBELI ÁLLAMPOLGÁROK ORSZÁGAINAK
FELSOROLÁSÁRÓL SZÓLÓ 539/2001/EK TANÁCSI RENDELET MÓDOSÍTÁSÁRÓL (A
FELFÜGGESZTÉSI MECHANIZMUS FELÜLVIZSGÁLATA)**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2017/... RENDELETE**

(2017. március 1.)

**a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső,
illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok
országainak felsorolásáról szóló
539/2001/EK tanácsi rendelet módosításáról
(a felfüggesztési mechanizmus felülvizsgálata)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében¹,

---

¹ Az Európai Parlament 2016. december 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. február 27-i határozata.

mivel:

- (1) Az 539/2001/EK tanácsi rendelet¹ felsorolja a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országait.
- (2) Az 539/2001/EK rendelet II. mellékletében felsorolt harmadik országok állampolgárai vízumkötelezettség alóli mentességének ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó, az említett rendelet 1a. cikkében foglalt mechanizmus (a továbbiakban: a felfüggesztési mechanizmus) megerősítése érdekében egyszerűbbé kell tenni a tagállamok számára az esetleges felfüggesztéshez vezető körülményekről szóló értesítést, és lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy saját kezdeményezésére indítsa meg a felfüggesztési mechanizmust.
- (3) Meg kell könnyíteni különösen a felfüggesztési mechanizmus alkalmazását egyrészt a gyorsabb eljárást lehetővé tevő rövidebb referencia-időszakok és határidők megállapításával, másrészt a felfüggesztés lehetséges okainak azon esetekre történő kiterjesztésével, amikor a visszafogadás terén gyengül az együttműködés, valamint amikor jelentősen megnőnek a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok. Az együttműködés említett gyengülése alatt különösen azt kell érteni, amikor jelentősen megnő az elutasított visszafogadási kérelmek aránya, többek között az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott kérelmek esetében, amennyiben az Unió vagy a tagállam és az érintett harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik ilyen visszafogadási kötelezettségről. Lehetővé kell tenni, hogy a felfüggesztési mechanizmust a Bizottság is megindíthassa abban az esetben, ha a harmadik ország nem működik együtt a visszafogadás terén, különösen abban az esetben, ha az érintett harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött.

---

¹ A Tanács 539/2001/EK rendelete (2001. március 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

- (4) A felfüggesztési mechanizmus tekintetében jelentős növekedésnek az 50 %-os küszöb meghaladása minősül. Alacsonyabb százalékos arány esetén is jelentősnek tekinthető a növekedés, amennyiben a Bizottság az érintett tagállam által tett értesítésben foglalt konkrét esetben azt alkalmazandónak tekinti.
- (5) A felfüggesztési mechanizmus tekintetében alacsony elismerési aránynak a menedékjog iránti kérelmek hozzávetőlegesen 3–4 %-os elismerési aránya minősül. Ennél magasabb százalékos arány esetén is alacsony arányúnak tekinthető az elismerés, amennyiben a Bizottság az érintett tagállam által tett értesítésben foglalt konkrét esetben azt alkalmazandónak tekinti.
- (6) El kell kerülni a vízummentességgel való visszaélést és küzdeni kell ellene, amennyiben az – például a megalapozatlan menedékjog iránti kérelmek megnövekedett számából eredő – migrációs nyomás növekedését okozza, vagy ha tartózkodási engedély iránti megalapozatlan kérelmek benyújtásához vezet.
- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy a – vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának eredményeként megadott – vízummentesség helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott, a -1. cikkben alapuló különös követelmények továbbra is teljesüljenek, a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie az érintett harmadik országok helyzetét. A Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania az érintett harmadik országokban tapasztalható emberi jogi helyzetre.
- (8) A Bizottságnak az adott harmadik országra vonatkozóan a vízumliberalizáció hatályba lépését követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha azt a Bizottság szükségesnek ítéli, vagy ha azt az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

- (9) Mielőtt a Bizottság úgy határoz, hogy ideiglenesen felfüggeszti valamely harmadik ország állampolgárainak vízummentességét, figyelembe kell vennie az emberi jogok helyzetét az adott harmadik országban, és azt, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen lehetséges következményekkel járhat e helyzetre nézve.
- (10) A felfüggesztési mechanizmus eredményes alkalmazásának biztosítása érdekében, és különösen amikor legalább egy tagállam nehézségeinek leküzdéséhez azonnali intézkedésre van szükség, továbbá figyelembe véve a szükséghelyzet által az Unió egészére gyakorolt összehatást, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ megfelelően kell gyakorolni. E végrehajtási jogi aktusok elfogadására a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni.
- (11) A vízummentesség végrehajtási jogi aktusok révén való felfüggesztésének az érintett harmadik ország állampolgárainak bizonyos kategóriáira kell vonatkoznia, megemlítve az úti okmányok érintett típusait és adott esetben olyan további kritériumokat, mint például azt, hogy a felfüggesztés a tagállamok területére első alkalommal utazó személyekre vonatkozik. A végrehajtási jogi aktusnak meg kell határoznia az állampolgárok azon kategóriáit, amelyekre nézve a felfüggesztést alkalmazni kell, figyelembe véve azokat a sajátos körülményeket, amelyekről egy vagy több tagállam értesítést küldött, vagy amelyekről a Bizottság jelentést tett, továbbá szem előtt tartva az arányosság elvét.

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (12) Annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Tanács megfelelően részt vegyen a felfüggesztési mechanizmus alkalmazásában – tekintettel arra, hogy a vízumentesség felfüggesztése az 539/2001/EK rendelet II. mellékletében felsorolt valamely harmadik ország valamennyi állampolgára tekintetében politikailag különösen érzékeny jelleggel bír, valamint tekintettel a tagállamokra és magára az Unióra főként a külkapcsolatok, valamint a schengeni térség általános működése tekintetében gyakorolt horizontális hatásra –, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az érintett harmadik országok állampolgáira vonatkozó vízumentesség ideiglenes felfüggesztésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak¹ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (13) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal² összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

---

¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

² A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

- (14) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal¹ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (15) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás² értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat³ 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (16) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás⁴ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat⁵ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.

---

¹ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2000.3.7., 20. o.).

² HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

³ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁴ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁵ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 167. o.).

- (17) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz¹ való csatlakozásáról aláírt jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat² 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

---

¹ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

² A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

1. cikk

Az 539/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1a. cikk

- (1) Az 1. cikk (2) bekezdésétől eltérve a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgáraival szembeni vízummentességet releváns és objektív adatok alapján ideiglenes jelleggel, e cikkel összhangban fel kell függeszteni.
- (2) A tagállamok értesíthetik a Bizottságot, amennyiben azzal szembesülnek, hogy két hónapos időszakon keresztül az előző év azonos időszakához vagy a vízummentességnek a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazását megelőző utolsó két hónaphoz képest a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:
  - a) a harmadik ország azon állampolgárai számának jelentős növekedése, akiknek a tagállam területére való belépését elutasították, vagy akik a tagállam területén jogtalanul tartózkodnak;
  - b) azon harmadik ország állampolgárai által benyújtott menedékjog iránti kérelmek számának jelentős növekedése, amely ország tekintetében alacsony az említett kérelmek elismerési aránya;

- c) a visszafogadás terén a harmadik országgal való együttműködés gyengülése, amit megfelelő adatok támasztanak alá, különösen a tagállam által az adott harmadik országhoz annak állampolgáira, vagy – amennyiben az Unió vagy a tagállam és a harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e kötelezettségről – az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek arányának jelentős növekedése;
- d) a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok vagy közvetlen veszély növekedése, különösen az adott harmadik ország állampolgáraihoz kötődő súlyos bűncselekmények számának jelentős növekedése, amit az illetékes hatóságok által szolgáltatott objektív, konkrét és releváns információk és adatok bizonyítanak.

Az első albekezdésben említett értesítést megfelelően indokolni kell, és közölni kell a vonatkozó adatokat és statisztikákat, valamint azon előzetes intézkedések részletes leírását, amelyeket az érintett tagállam a helyzet orvoslása érdekében hozott. Az érintett tagállam az értesítésben részletesen megadhatja, hogy az adott harmadik ország állampolgárainak mely kategóriái kerüljenek a (4) bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatálya alá, részletezve ennek indokait. A Bizottság az értesítésről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2a) Amennyiben a Bizottság a vonatkozó adatok, jelentések és statisztikák alapján konkrét és megbízható információkkal rendelkezik a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett, egy vagy több tagállamban felmerülő körülményekről vagy arról, hogy a harmadik ország – különösen abban az esetben, ha a harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött – nem tanúsít együttműködést a visszafogadás terén, azaz például:

- elutasítja vagy nem dolgozza fel kellő időben a visszafogadási kérelmeket,
- nem állítja ki kellő időben a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidőre a visszafogadás céljára szolgáló úti okmányokat, vagy nem fogadja el a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidők lejártát követően kiállított európai úti okmányokat, vagy
- felmondja vagy felfüggeszti a visszafogadási megállapodást,

a Bizottság kérelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az elemzése eredményeiről, és a (4) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni kell.

(2b) A Bizottság figyelemmel kíséri a vízumliberalizáció helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott, a -1. cikkben alapuló különös követelmények folyamatos teljesülését azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai – az Unió és az adott harmadik ország között folytatott vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának köszönhetően – a tagállamok területére való utazásuk esetén mentesülnek a vízumkötelezettség alól.

A Bizottság ezenfelül az adott harmadik országra vonatkozó vízumliberalizáció hatálybalépésének napját követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha azt a Bizottság szükségesnek ítéli, vagy ha az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésben azokra a harmadik országokra kell összpontosítani, amelyek esetében a Bizottság – konkrét és megbízható információk alapján – úgy ítéli meg, hogy bizonyos követelmények már nem teljesülnek.

Amennyiben a Bizottság jelentése azt mutatja, hogy egy adott harmadik ország tekintetében már nem teljesül egy vagy több különös követelmény, a (4) bekezdést alkalmazni kell.

- (3) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdés alapján tett értesítést, és ennek során figyelembe veszi az alábbiakat:
- a) fennáll-e a (2) bekezdésben leírt helyzetek valamelyike;
  - b) a (2) bekezdésben leírt helyzetek bármelyike által érintett tagállamok száma;
  - c) a (2) bekezdésben említett körülmények – a tagállamok által szolgáltatott vagy a Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján – összességükben milyen hatást gyakorolnak az Unióban fennálló migrációs helyzetre;
  - d) az Európai Határ- és Parti Őrség, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal vagy az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol), vagy bármely más, az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség, illetve nemzetközi szervezet által készített jelentések, amennyiben a konkrét eset körülményei ezt szükségessé teszik;

- e) az érintett tagállam által benyújtott értesítésben a (4) bekezdés a) pontjában említett lehetséges intézkedésekre vonatkozó esetleges megjegyzések;
- f) a közrend és a belső biztonság átfogó kérdése, az érintett tagállammal folytatott konzultáció alapján.

A Bizottság a vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(4) Amennyiben a Bizottság a (2a) bekezdésben említett elemzés, a (2b) bekezdésben említett jelentés vagy a (3) bekezdésben említett vizsgálat alapján – figyelembe véve, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen következménnyel járna az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve, valamint az érintett harmadik országgal szoros együttműködésben igyekezve hosszú távú alternatív megoldásokat találni – úgy határoz, hogy intézkedéseket kell hozni, vagy amennyiben a tagállamok egyszerű többsége értesítette a Bizottságot a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amellyel az érintett harmadik ország állampolgárai tekintetében kilenc hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A felfüggesztés az érintett harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgáraitra alkalmazandó, megemlítve az úti okmányok érintett típusait, és adott esetben további kritériumokat is. Az állampolgárok azon kategóriáinak meghatározásakor, amelyekre a felfüggesztést alkalmazni kell, a Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján és az arányosság elvét tiszteletben tartva olyan kategóriákat alkalmaz, amelyek megfelelően tágak ahhoz, hogy minden egyes esetben hozzájáruljanak a (2), a (2a), és a (2b) bekezdésben említett körülmények kezeléséhez. A Bizottság egy hónapon belül elfogadja a végrehajtási jogi aktust azt követően, hogy:

i. kézhez kapja az (2) bekezdésben említett értesítést;

- ii. tudomást szerez a (2a) bekezdésben említett információkról;
- iii. benyújtja a (2b) bekezdésben említett jelentést; vagy
- iv. kézhez kapja a tagállamok egyszerű többségének értesítését a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról.

A végrehajtási jogi aktust a 4a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni azt az időpontot, amikor a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép.

A felfüggesztés időszaka alatt a Bizottság megerősített párbeszédet kezd az érintett harmadik országgal annak érdekében, hogy orvosolja a szóban forgó körülményeket.

- b) Amennyiben a (2), a (2a), és a (2b) bekezdésben említett körülmények továbbra is fennállnak, a Bizottság az e bekezdés a) pontjában említett kilenc hónapos időszak vége előtt legalább két hónappal a 4b. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amely 18 hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a II. melléklet alkalmazását az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára tekintetében. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az e bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatályvesztésekor lép hatályba, és ennek megfelelően módosítja a II. mellékletet. E módosításkor az érintett harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne egyrészt azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében fel van függesztve, másrészt a felfüggesztés időtartamát.

Amennyiben a Bizottság az (5) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott felfüggesztés időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A lábjegyzetet ennek megfelelően módosítani kell.

A felfüggesztés időtartama alatt az érintett harmadik ország állampolgárainak a 4. cikk alkalmazásának sérelme nélkül vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor.

Ha valamely tagállam a 4. cikknek megfelelően a vízumkötelezettség alóli új mentességekről rendelkezik az olyan harmadik ország állampolgárainak valamely kategóriájára vonatkozóan, amelyre kiterjed a vízumkötelezettség alóli mentességet felfüggesztő jogi aktus hatálya, az 5. cikknek megfelelően tájékoztatást ad az említett intézkedésekről.

- (5) A Bizottság a (4) bekezdés b) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus időbeli hatályának lejárta előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot csatolhat, amelynek célja az érintett harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe.
- (6) Amennyiben a Bizottság az (5) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, legfeljebb 12 hónappal meghosszabbíthatja a (4) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus időbeli hatályát. A végrehajtási jogi aktus időbeli hatályának meghosszabbítására irányuló határozatot a 4a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

2. Az 1b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1b. cikk

Legkésőbb 2018. január 10-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyben értékeli az 1. cikk (4) bekezdésében említett kölcsönösségi mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt be e rendelet módosítására. Az Európai Parlament és a Tanács e javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.”;

3. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„1c. cikk

Legkésőbb ... [4 évvel e rendelet hatálybalépése után] -ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az 1a. cikkben meghatározott felfüggesztési mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot terjeszt be. Az Európai Parlament és a Tanács e javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.”;

4. A 4b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4b. cikk

- (1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (2) A Bizottságnak az 1. cikk (4) bekezdésének f) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. január 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

- (2a) A Bizottságnak az 1a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ... [e rendelet hatálybalépésének dátuma] -tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (4) bekezdésének f) pontjában és az 1a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (3a) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban* foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (5) Az 1. cikk (4) bekezdésének f) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.
- (6) Az 1a. cikk (4) bekezdésének b) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.

---

* HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök